NN 48/2018 (25.5.2018.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-64/17-5 od 7. veljače 2018.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

930

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Slavice Marić-Okičić, predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Gordane Marušić-Babić članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Juraja Dujma, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa Irena Brezovečki, dipl. iur., protiv rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, klasa: UP/I-344-07/16-01/33, urbroj: 376-04/17-9 od 10. ožujka 2017. godine, radi regulatorne obveze nediskriminacije u sjednici vijeća održanoj 7. veljače 2018.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanjem rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti klasa: UP/I-344-07/16-01/33, urbroj: 376-04/17-9 od 10. ožujka 2017. godine.

II. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika u postupku inspekcijskog nadzora po službenoj dužnosti utvrđuje se u točki I izreke da je Hrvatski Telekom d.d. prekršio regulatornu obvezu pristupa i korištenja posebnih dijelova mreže, koja mu je određena na tržištu veleprodajnog središnjeg pristupa koji se pruža na fiksnoj lokaciji za proizvode za masovno tržište, jer je operatorima korisnicima neopravdano uskraćivao pristup usluzi bistream pristupa. Pod točkom II utvrđuje se da je Hrvatski Telekom d.d. prekršio regulatornu obvezu nediskriminacije koja je određena na tržištu veleprodajnog središnjeg pristupa koji se pruža na fiksnoj lokaciji za proizvode za masovno tržište, jer nije operatorima korisnicima pružao usluge i podatke uz jednake uvjete i razinu kakvoće usluge koju osigurava za svoje vlastite usluge ili za potrebe društva pod njegovom kontrolom. Točkom III. zabranjuje se Hrvatskom Telekomu d.d. svako daljnje kršenje regulatorne obveze pristupa i korištenja posebnih dijelova mreže odnosno regulatorne obveze nediskriminacije, koje su mu određene na tržištu veleprodajnog središnjeg pristupa na fiksnoj lokaciji za proizvode za masovno tržište, te mu se nalaže u roku od 30 dana od primitka rješenja poduzeti odgovarajuće radnje, odnosno uspostaviti takve procese i sustave kojima će se osigurati faktično ispunjavanje određenih mu regulatornih obveza i u istom roku o poduzetom obavijestiti inspektora. Pod točkom IV. u slučaju ne postupanja po ovom rješenju, odgovornoj osobi izvršenika izreći će se novčana kazna u iznosu od 50.000,00 kn, a u slučaju daljnjeg neispunjavanja obveze izreći će se druga veća novčana kazna.

Tužitelj u tužbi navodi da rješenje tuženika osporava zbog nepravilne primjene zakona, nepotpuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja i nepostupanja prema pravilima postupka. Tužitelj je Odlukom Vijeća tuženika od 9. srpnja 2015. određen operatorom sa značajnom tržišnom snagom na tržištu vjerodostojnog središnjeg pristupa koji se pruža na fiksnoj lokaciji za proizvode za masovno tržište. Tuženik je obavijestio tužitelja da nad njim započinje postupak inspekcijskog nadzora vezan uz provjeru postupanja po regulatornim obvezama određenim tužitelju Odlukom o analizi tržišta. Nadzor je iniciran od strane operatora VIP-net d.o.o., koji operator je dostavio i primjere krajnjih korisnika, na što se tužitelj očitovao o svakom pojedinačnom korisniku, i razlozima odbijanja zahtjeva za realizaciju usluge. Tužitelj ne spori da je temeljem Odluke o analizi tržišta tužitelju određena regulatorna obveza pristupa i korištenja posebnih dijelova mreže, odnosno regulatorna obveza nediskriminacije, propisana člancima 59. i 61. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« 73/80., 91/11., 133/12., 80/13., 171/14., 72/17. – u daljnjem tekstu: ZEK), te je tužitelju odredio pristup i korištenje posebnim dijelovima mreže, kako bi se spriječilo narušavanje ili ograničavanje tržišnog natjecanja. Sporno je na koji način je utvrđeno kršenje regulatornih obveza pristupa i korištenja posebnih dijelova mreže i nediskriminacije, te može li se postupanje tužitelja smatrati izravnim kršenjem regulatornih obveza. Rješenje se zasniva samo na indicijama, tvrdnjama korisnika, odnosno VIP-neta, iz čega je izveden pogrešan zaključak da bi tužitelj povrijedio regulatorne obveze pristupa i korištenja posebnih dijelova mreže, odnosno nediskriminacije. Ističe da su okolnosti samih događanja nesporno